

Zlati čas.

Otročiči moji! Prepričana sem, da ste vže po večkrat slišali prigovor, ki slôve: „Čas je zlató.“ — Ali: „Ura zamujena, ne pride nobena.“ Ali ste pa tudi vže pomislili, kaj nas učita ta dva prigovora? Mislim, da nè! Ako bi vi, otroci, vedeli kaj je čas, posebno čas nežne mladosti, obračali bi ga vse bolje, nego ga obračate in nikoli bi vas ne mikalo pohajati po cestah brez vsega dela ter zapravljati zlati čas, ki se nikoli ne povrne. Znam dobro, da niste vsi taki. Otroci takih starišev, ki so v svojej mladosti znali zlati čas ceniti, niso nikoli brez dela.

Pridni otroci, prišedši iz učilnice, izdelujejo svoje naloge, potem pa pomagajo starišem pri delu. Pridne deklice imajo pletivo ali kačkanje v rokah ter ne posedajo nikoli brez kakega dela na hišni prag ali občinski travnik.

V mladih letih se je treba mladini vaditi pridnosti. Nobene ure ne smete izgubiti brez dela. Delo je podloga sreči, delo je vir človeškega blagostanja.

Kaj pa ti, lenuh mali, ki pohajaš vse proste ure po cestah, ruvaš se in pretepavaš s svojimi malovrednimi tovariši? Kaj bode iz tebe? Ko odrasteš, treba ti bode skrbeti za vsakdanji živež, a bal se bodeš dela. Tvoja roka, ki ni bila v otročjih letih vajena dela, bala se bode truda, in delo, katerega si se v mladosti izogibal, postalo ti bode nadležno. Pridnemu človeku je vsako delo v veselje. Tvojemu tovarišu in tovarišici, katera sta vže v otročjih letih cenila čas, bode se dobro godilo, a pri tebi se bode izpolnjeval prigovor, ki pravi: „Lenega čaka strgan rokav, pal'ca beraška, prazen bokal.“

Večkrat slišimo, da tudi pridnega obišče nesreča. Recimo: ukraden mu je denar, ukradena mu je suknja, pogorí mu hiša i. t. d., a on zaradi tega ne obupa, on dobro vé, da si je s pridnostjo pridobil to, kar mu je vzela nesreča, zatorej podvoji svojo pridnost in po malem si zopet pridobi, kar je izgubil.

Ali pómni, otrok moj ljubi, da vsa pridnost ne izda nič brez blagoslova Božjega. Vadi se tedaj z delom tudi v molitvi. Vsako svoje opravilo daruj Bogu, nebeškemu Očetu, in on bode vzprejel in blagoslovil tvojo daritev.

Da-si je ni dražje reči na svetu kakor je čas, vender se ravno čas vse premalo čisla. Dnevi tekó in le malo kdo pomisli, da mu se ti dnevi nikoli več ne povrnejo.

Sv. Bernard pravi: „Kakor paziš na las svoje glave, takó ti je páziti, da ne izgubiš trenutka tebi odločenega časa.“ Nek modrijan piše: „Vse na svetu je ptuje blagó in to blagó je minljivo, samó čas je naš.“

Zatorej se ne ravnajte po takih ljudeh, ki skrbé le zato, kako bi pregnali ta zlati čas. Slišali bode te po večkrat: Oj kako je dolgočasno! Kam hočem iti, da si prebijem dan? Kako se hočem zabavati i. t. d. Pri takem zapravljanji zatega časa ni čuda, ako imajo uradniki polno dela s pravdami, ako lepa posestva v nič gredó, ako delo zastaja, mošnjiček vedno tanji postaja, v kuhinji ognja primanjkuje i. t. d.

Ako hočete, otroci ljubi, izogniti se takim nezgodam, vadite se vže zdaj v nežnej mladosti dela, ter ne izgublajte druzega časa s pohajkovanjem, ker védite: Kar se Janezek uči, to bode Janez znal.

L. Kersnik - Rott.

